

Hetednapi Adventista Egyház

GENERAL CONFERENCE
WORLD HEADQUARTERS

Női Szolgálatok Osztálya

2024. április 2.

Kedves Női Szolgálat vezető!

Mind az Ó- és Újszövetség utal Isten népére úgy, mint bárányokra, a hívők közösségére, mint a nyájra és Urunkra, mint annak Pásztorára. Talán napjainkban, minden korábbi időnél nagyobb szüksége van a bántalmazás áldozatainak arra, hogy tudják azt: Jézus törődik velük. Itt kell nekünk közbelépnünk, vallja ezt Joanna Daniel, a 2024-es „EndItNow” (Erőszakmentes Nap „Vess véget” – ford.) prédikáció szerzője. Írásának címe: Indulj el és keresd meg juhaimat!

A Pásztor keresi azokat az embereket, akik elindulnak megkeresni az elveszetteket.

Olyanokat keres, akik úgy, mint Ő, pászorolja ezeket az embereket.

A szemináriumi anyagban, amelynek címe: **A trauma-beavatott gyülekezet**, Joanna Daniel kifejti, hogy az informált gyülekezetek kellő érzékenységgel, törődéssel és szenvedéllyel kezelik az eseteket, biztosítják a nyugodt, biztonságos környezetet az Istentiszteleteken. Ötféle módot említ meg a szerző, melyet a gyülekezet alkalmazhat a lelkiileg erősen sérült emberek gyógyítására és a közösségbe való beilleszkedésük segítésére. Szükség van ezért egy jól informált csapatra, a meglévő korlátok ismeretére, a hatékony odafigyelésre, az esetek bizalmasan való kezelésére és a folyamatos támogatásra.

Isten áldjon meg benneteket és csoportotokat, minden gyülekezetet, amikor erre a napra készültök! Adja meg a Mindenható, hogy a közösségünk Isten segítségével biztonságos és gondoskodó hely legyen mindenki számára! Váljanak imaházaink Jézus szeretetének oázisává!

Szeretettel:

Galina Stele, D.Min.

Igazgató

Női Szolgálatok Osztálya

*„Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három;
ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.”*

(1Korinthus 13:13)

Tartalom

Tartalom

A Szerzőről

Program jegyzetek

Javasolt Istentiszteleti rend

Gyermektörténet

Prédikáció

Szeminárium

A Szerzőről

Joanna Daniel lelkes tanácsadó, dinamikus előadó és sikeres író. A Wounds to Scars (Sebek gyógyulása) alapítójaként – amelyik olyan szervezet, ami a gyermekkori traumák túlélőit és bántalmazást átélt nőket támogatja – Joanna a gyógyulni vágyók számára a remény fényévé vált. Mély elkötelezettségével, hogy pozitív hatást gyakoroljon ezekre az emberekre, Joanna és a Wounds to Scars csapata konferenciákat és felvonulásokat szervez, melyek biztonságos teret jelentenek az egyének számára, hogy elinduljanak a gyógyulás útján.

Annak felismerésével, hogy az egyéni gyógyulási élményeken túl is kell nézni, Joanna aktívan részt vesz olyan képzési programok létrehozásában és megírásában, amelyek szervezetek és egyházak számára készülnek. Ezek a programok arra irányulnak, hogy eme entitások olyan eszközöket és tudást kapjanak, amelyekkel biztonságos teret hoznak létre a közös gyógyuláshoz, a bizalom és az empátia légkörének előmozdításával. Joanna szakképzett regisztrált tanácsadó az ACC-nél, Walesben, az Egyesült Királyságban él.

Samantha Fessal tizenhárom év tapasztalattal rendelkező tanácsadó. Szakmai pályafutása során számos szektorban dolgozott, beleértve az „Improving Access to Psychological Therapies” (IAPT) szolgáltatást, valamint a 3. szektort és a magánpraxisokat. Integratív tanácsadóként Samantha holisztikus terápiás megközelítést alkalmaz, amely különböző terápiás módszerekből merít, és az egyének egyedi szükségleteihez igazítja a kezelést. Ő is Walesben, az Egyesült Királyságban él.

Samantha a bántalmazó gyermekkori traumákat átélt felnőttekkel való munka szakértője, aki megértéssel továbbá speciális technikákkal gazdagítja a terápiás alkalmakat.

Jártas a különféle klinikai szindrómák kezelésében, mint például a depresszió és a szorongásos rendellenességek, amelyek mind a múltbeli traumákból, mind a jelenlegi életkörülményekből fakadnak.

Samantha biztonságos és támogató környezetet teremt maga körül, ahol a páciensek megismerhetik a tapasztalataikat, feldolgozhatják érzelmeiket, és egyfajta küzdési stratégiákat fejleszthetnek a gyógyulás és a növekedés érdekében. Elkötelezettsége a folyamatos szakmai fejlődés iránt biztosítja azt, hogy naprakész maradjon a legújabb kutatásokkal és terápiás kezeléseket során, így a lehető legmagasabb szintű gondoskodást tudja nyújtani pácienseinek.

Tamara V. Lawrence 2010-ben házasodott, 2013-tól misszionárius és 2017-ben lett örökbefogadó anya. Ez a három szerep formálta őt azzá a magabiztos, elszánt nővé, akivé lett. Innen ered a szolgálatának neve is: „Házasság, Misszió, Anyaság.” Bár Tamara képzett újságíró, több mint tíz éven át tanított és igazgatónő volt misszió iskolákban Guyanában és Romániában. Ez idő alatt fedezte fel elkötelezettségét a családi élet iránt, miközben tanúja volt a szülők és gyermekeik közötti nagy szakadékoknak. Szónoki és írói képességeit használva segít kapcsolatot teremteni az Erő és Bátorság Nőjével, korosztálytól, társadalmi helyzettől vagy etnikai hovatartozástól függetlenül. Pozitív hozzáállásával és barátságos mosolyával sokakat vonz maga köré, és bátorításával eredményekhez vezet a körülötte élőket.

Áhítatának címe: „Ne aggódj!”. Online magazinja, a „Ladies L.I.F.E.”-vel (Élni az életet, készakarva az örökkévalóságért) és közösségi média platformjai mind pozitivitását terjesztik.

Tamara és férje, Richard több mint hat országban szolgáltak misszionáriusként, három különböző kontinensen. Jelenleg Guyanában élnek, és elkötelezettek a mostani missziójuk mellett: a három örökbefogadott, bennszülött lányuk felnevelésében.

Programjegyzetek

Az erőforrás-csomagot fordítsátok le, igazítsátok és szerkesszétek az osztály igényei szerint, beleértve a legmegfelelőbb Biblia-kiadást. Emellett szabadon adaptálhatjátok az anyagot a kulturális közegetekhez.

Javasolt istentiszteleti rend

Nyitó ének

313. sz. ének: *Jézus, vezessél, mint Pásztor*

Lelkipásztori ima

Különleges zene

Adakozásra hívás

Gyermektörténet: „Elveszett és megtaláltatott”

Igeolvasás: Máté 18:11: *„Mert az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett.”*

Prédikáció: *„Indulj el és keresd meg a juhomat!”*

Záró ének: 171. sz. ének: *„Eltévedtem, mint juh...”*

Záró ima

Elveszett és megtaláltatott

Írta: Tamara V. Lawrence

Tamara misszionárius tanító volt Dél-Amerika dzsungelében. Szívesen fedezte fel a gazdag tájat. Egyik hétvégén úgy döntött, hogy kempingezni megy az idősebb diákokkal. Ahogy mélyen a dzsungelbe gyalogoltak, mindenki izgatott volt.

Majdnem két órát gyalogoltak a dzsungelben, hogy elérjék az erdészek által épített állandó táborhelyet, akik akkor éppen nem dolgoztak ott. Biztonságosabb volt a táborozóknak az erdészek kunyhóiban aludni, mivel a dzsungelnek azon a részén a jaguárok, a vaddisznók, a szarvasok és veszélyes kígyók éltek.

Reggel a frissítő fürdő után, a hatalmas folyóban leültek a finom reggelihez, ami ropogós házi müzliből és kókuszdarabkákból állt.

A reggeli után farönkökön ülve tartották meg a szombati Istentiszteletüket. Arról a helyről, ahol Tamara ült, észrevett egy homokos szigetet a folyó közepén. Mindenkit lenyűgözött a látvány, és szerették volna még jobban felfedezni a szigetet.

Ebéd után a táborozók kölcsönvették az erdészek kenuját. Felváltva eveztek a szigetre. Egy kenuba három utas préselődött be az evezős mellé. Nem volt könnyű egyensúlyban tartani a kenut és az út így hosszabb lett, mint amilyennek látszott.

Több mint két óra telt el, mire az evezős visszaért, hogy elhozza a gyermekek utolsó csoportját. Ám probléma adódott! Most négyen voltak, akiknek vissza kellett utazniuk az evezőssel, nem pedig hárman. Mindenki beszállt a csónakba, ügyelve arra, hogy ne boruljanak fel. Nem volt könnyű egyensúlyban tartani, de elindultak – öten.

Útközben, a folyó közepén, a kenut nem tudták egyensúlyban tartani és felborult, az utasok pedig a vízbe estek. Tamara, aki nem volt erős úszó, félelemmel telve küzdött a vízben. Az evezős sikeresen megfordította a kenut, és az egyik utassal együtt visszamászott a csónakba. Tamara és két másik misszionárius nem akarták túlterhelni a csónakot, ezért úszni kezdtek a part felé.

Úgy döntöttek, hogy közel maradnak a folyó partjához, hogy elkerüljék azt, hogy eltévedjenek, ezért gyalog indultak vissza a táborhelyhez. Mivel a nap gyorsan közeledett a horizont felé, sietve haladtak. Miközben gyalogoltak, a kezükkel félrehúzták a bokrokat, hogy utat törjenek. Tamara a lépéseinél arra figyelt, hogy egy kígyót se zavarjon meg.

De hirtelen Tamara kis csoportja elakadt. Nem tudtak tovább menni, mert egy magas, szorosan egymáshoz nőtt tüskés bokrokkal teli fal állt előttük. Tamara visszafordult, hogy megnézzék, merről jöttek, de nem látta, honnan húzták szét a bokrokat, hogy utat csináljanak. A szürkületben semmi jele nem volt annak, merről jöttek. Aztán rádöbbenek arra is, hogy már a folyótól is jól eltávolodtak. Elvesztették az utat! Se előre nem tudtak haladni és visszafordulni sem tudtak. Már majdnem sötét volt, és tudták, hogy a vadállatok hamarosan előbújnak. Nem volt náluk sem kés, sem más fegyver. Tamara nagyon félt.

„Imádkoznunk kell!” – mondta.

Így tehát lehajtották a fejüket, és kérték Jézust, hogy segítsen nekik megtalálni a helyes utat a többi táborozóhoz. Néhány pillanattal később kiáltásokat hallottak. A többiek hívták őket.

„Itt vagyunk! Itt vagyunk!” – kiáltotta Tamara csoportja.

A három elveszett misszionáriust megtalálták. A diákok elmondták, hogy már több, mint egy órája hívták őket, de Tamara csoportja semmit sem hallott – egészen addig, amíg meg nem álltak és imádkoztak.

Fiúk és lányok! – Isten azért küldte Jézust a földre, hogy megmentsen benneteket! Ne felejtsetek el, hogy amikor eltévedtek ebben a világban, mindig álljatok meg, imádkozzatok, és figyeljete az Ő hangjára. Isten szeret benneteket, és mindig ott lesz veletek, amikor hívjátok Őt, hogy segítségetekre legyen.

Indulj el és keresd meg a juhodat!

Írta: Joanna Daniel

„Az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett” (Máté 18:11).

Az elveszett juh példázata Máté evangéliuma 18:10-14 és Lukács evangéliuma 15:1-7 verseiben található. Mindkét író szépen leírja, milyen lépéseket tett a pásztor, amikor a juh elveszett; és mindkettő bemutatja a pásztor örömét és az azt követő ünneplést, amikor a juh visszatér.

Lukács evangéliuma csodálatos képet fest Isten örömről és hívásáról, hogy ünnepeljük az elveszett juh visszatérését.

Jézus elmondta ezt a példázatot: *„Ő ezt a példázatot mondta nekik: Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhodat”* (Lukács 15:3-6).

Máté evangéliumában Jézus fontos kijelentést tesz arról, hogy Isten akarata az, hogy megvédje juhait attól, hogy elveszenek: *„Ugyanígy a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy elveszen egy is e kicsinyek közül”* (Máté 18:14).

Miért vész el a juh? Elhagyták vagy elkóborolt? Elvesztette szem elől a többieket, vagy nem tudta valamiért követni őket? Képzeld el a juhót, amint egyedül és elveszettnek érzi magát, távol a többi kilencvenkilenc juh közösségétől.

A kutatások azt mutatják, hogy sok ember a kapcsolati tényezők miatt hagyja abba a templomba járást. Az okok közé tartozik a megtapasztalt képmutatás, a különböző típusú konfliktusok, a megszakadt kapcsolatok és a barátok vagy egyéb támogatás hiánya.¹

Mégis, bár egyes tagok továbbra is járnak a templomba, úgy érzik, elhanyagolták őket, magányosak, nem támogatták őket személyes tragédiáikban, és megfélelkeztek róluk, úgy az emberek, mint Isten.

Ezt érzik azok, akik bántalmazás áldozatai a gyülekezetünkben – elveszettek és magányosak:

- A nő, aki megosztja a családon belüli erőszak élményét.
- A család, amely szembesül a szexuális bántalmazás felfedezésével.
- A fiatal, aki szembesül azzal, hogy kihasználták.
- Egy másik áldozat, akit egy egyházi eseményen molesztáltak.

¹ ASTR blog “The Narrow Road” (May 17, 2016). <https://www.adventistresearch.info/narrow-road/>

Az Úr rámutat arra, hogy miért széledtek szét a juhok. Izrael felelőtlen pásztorainak szánt intésében ezt mondja: „...a nyáját nem legeltettétek! A gyengét nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöttétek be, az eltévedtet nem tereltétek vissza, és az elveszettet nem kerestétek meg” (Ezékiel 34:3-4).

A bántalmazás áldozatainak minden eddigénél jobban szükségük van arra, hogy tudják, Jézus törődik velük. És itt lehetünk mi segítségükre. A Pásztor olyan embereket keres, akik segítenek megkeresni az elveszetteket. Olyan embereket is keres, akik megerősítik a gyengéket, segítik a megtört szívűeket, és bekötözik a sebesülteket.

Dr. Henry Cloud és Dr. John Townsend² a „How People Grow” (Hogyan növekednek az emberek? – ford. megj.) című könyvükben beszélnek a közösség fontosságáról az emberi növekedésben. Isten terve más embereket is bevon a saját növekedésünkhöz. Rád és rám is szükség van ahhoz, hogy segítsünk megtalálni azt az egy juhot, aki elszakadt a többiektől. Rád és rám is szükség van ahhoz, hogy segítsük azt az egy juhot meggyógyítani és a gyülekezeti közösség részévé tenni.

Viszont a bántalmazások esetében a hallgatásunk közömbösségnek és a gondoskodás hiányának tűnhet, és ezzel az emberek úgy érzik kiestek a gyülekezeti család biztonságos köréből.

Mások, akik bántalmazó kapcsolattal küzdenek, azt látják az emberek hozzáállásából, hogy jobb, ha nem beszélnek a bántalmazásról és a bántalmazóról. Továbbá az, hogy a figyelmünk arra terelődik, hogy miért vészett el a juh, gyakran elvonja a figyelmet magáról a bántalmazásról. A bántalmazók ebből azt a következtetést vonják le, hogy az egyház biztonságos hely, ahol tovább folytathatják ártalmas munkájukat. Amikor közömbösek vagyunk vagy csendben maradunk, a bántalmazók tovább folytathatják családjuk vagy mások bántalmazását, és továbbra is szolgálhatnak a gyülekezetben, még a leleplezés után is.

Az áldozat gyakran érzi úgy, hogy kiábrándult az egyházból, és úgy érzi, Isten is kirekeszti, emiatt sehová sem fordulhat a biztonságáért. Az egyháznak annak a helynek kell lennie, ahol az emberek biztonságban érezhetik magukat. Az egyháznak olyan menedéknak kell lennie, ahol a hét folyamán átélt viharok és problémák elől nyugalmat lelhet valaki. Azért járunk a gyülekezetbe, hogy tanuljunk a Jó Pásztorról, és megérezzük az Ő védelmező gondoskodását, és ugyanakkor érezzük egymás támogatását és odafigyelését.

„A testvérszeretemben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők... Örüljétek az örülőkkel, sírjátok a sírókkal.” (Róma 12:10, 15).

Amikor egy olyan helyen sérül meg valaki, ahol gondoskodást kellene kapnia, az összezavarja az áldozatot, és megsebzett lelke viharba kerül – mert a szeretetnek nem szabadna fájni.

Sokszor az emberek nem tudják, mit tegyenek, amikor a bántalmazás kiderül, és sokan nem is tudják mennyire legyenek óvatosak elmondani azt. Sajnos ez gyakran az áldozat kiközösítéséhez vezet. A nők nagyon jól tudják, mit jelent ez a fajta elszigeteltség.

² Cloud Henry and John Townsend. *How People Grow: What the Bible Reveals about Personal Growth* (Grand Rapids, MI: Zondervan Press, 2001), Chapter 3.

JANE ESETE

Jane egy népszerű evangelizátor felesége volt, szép családdal a háttérben, ami kívülről tökéletesnek tűnt. Azonban Jane sok éven át fizikai, szexuális és anyagi bántalmazást szenvedett el. Évekig imádkozott, tanácsot kért különböző presbiterektől és lelkészeketől, csendben tűrte el a belső fájdalmát. Végül Jane úgy döntött, hogy elérkezett az idő, hogy elhagyja ezt a kapcsolatot.

Jane a szombatiskolai csoportok vezetője volt, amikor úgy döntött, hogy elhagyja bántalmazó férjét és biztonságos helyet keres magának és a gyermekeinek. Miután kilépett a házasságából, a gyülekezet úgy érezte, hogy már nem alkalmas a vezetésre, ezért tisztségének a lemondására kényszerítették. A pletykák és szolgálatának megfosztása miatt kizárták őt a női munkacsoportból is és elveszítette a testvérnők tiszteletét. Efféle dolgokat mondtak neki, mint: „Ha többet böjtölnél és imádkoznál, a házasságodat megmenthetted volna.”

Emiatt a gyülekezeti alkalmak elviselhetetlenné lettek számára, és végül nem ment többet oda. Jane időnként úgy érezte, hogy már Isten is elhagyta őt. Senki sem kereste fel, senki sem látta szükségesnek, hogy védelmet és szeretetet nyújtson neki a túléléshez. Mivel nem tudta elviselni azt, hogy a gyülekezetben maradjon, ezért elvesztette a kapcsolatot egyházával is.

Ez a tapasztalat sok családon belüli erőszak áldozatainak élménye a különböző kultúrákban. Sokan elviselhetetlennek találják a mögött suttogó beszédek és a korábban „szeretetteljes” emberek hideg távolságtartását. Azt hiszik, hogy ha többet imádkoznának, a bántalmazás megszűnne.

Az áldozat imádsága nem garancia arra, hogy az elkövető mindenféle bántalmazással felhagy. Tudjuk, hogy Isten kormányzásának alapvető része a döntési szabadság. A bántalmazás megszüntetése az elkövető képességén múlik, hogy meghallja és válaszoljon Isten hívására.

Jane nehezen talált olyan gyülekezetet, ahol biztonságban érezte magát. Jane lett az az elveszett juh, a gyermekeivel együtt, akik keresztény útjuk kritikus szakaszába kerültek. A gyülekezeti otthonuk és barátaik elvesztése teljesen összezavarta őket, és nagyban befolyásolta abban is, hogy megbízzanak Istenben.

Az ilyen Isten gyermekei, mint Jane is, időnként nem találnak megértésre a gyülekezetekben. A sérelmeiket nem mondják el, mintha az egyház azzal küzdene, hogyan találja meg és hozza vissza az elveszett juhokat.

Azonban bőséges példáink vannak Jézus életéből és munkájából, amelyek segítenek nekünk elindulni az elveszett juh keresésére, aki már eltávolodott a kilencvenkilenctől. Jézus első prédikációja a názáreti zsinagógában (Lukács 4:18) idézi Ézsaiás könyve 61:1 versét, a messiási próféciját. Nézzük meg Ézsaiás könyve 61. fejezet eredeti szakaszát és olvassuk el az első három verset. Figyeljünk a cselekményekre, amelyeket az eljövendő Messiás tenne, amikor megtalálja az elveszett juhokat.

„Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, bekötözöm a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.

Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállásának napját, vigasztalok minden gyászolót. Hamu helyett fejdíszot adok Sion gyászóinak, gyászfátyol helyett illatos olajat, csüggedés helyett örömeiket. Igazság fáinak nevezik őket, az ÚR ültetvényének: őt ékesítik” (Ézsaiás 61:1-3).

„Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.” (Zsoltárok 147:3)

Nyilvánvaló, hogy a megtört szívek gyógyítása és a sebesültek vigasztalása kulcsfontosságú Urunk, Jézus munkájában. Jézus szolgálatának folytatásakor arra vagyunk hívva, hogy megtaláljuk, tápláljuk, megvigasztaljuk és segítsük meggyógyítani az Ő juhait. Az egyház válasza a bántalmazásra, mint elfogadhatatlan viselkedésre sokat tehet azért, hogy Isten szerető kedvességét megmutassa a sebesülteknek, és segítse a bántalmazás áldozatainak gyógyulását.

A Barna Group által végzett kutatás szerint öt tényező változtatja meg a nők kapcsolatát az egyházakkal.³

Az egyik tényező, amely hozzájárulhat a nők eltávolodásához az egyházi közösségektől, az, hogy azt tapasztalják és mondják el, miszerint kevés vagy egyáltalán semmilyen érzelmi támogatást nem kaptak. A cikk továbbá megjegyzi:

„Ez a kapcsolati elszakadás a kulcsa lehet annak, hogy megértsük, hogyan távolodnak el a gyülekezetektől a nők – erős kapcsolati kötelékek nélkül a közösségen belül a nők hiánya gyakran észrevétlen maradhat. Ez felveti azt a kérdést, hogy hol találják meg a nők ezt a támogatást – és egyben nagy lehetőséget jelent azon gyülekezet számára, akik keresik a nőket, hogy bevonják őket közösségükbe.”

Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) által közzétett becslések szerint világszerte minden harmadik nő fizikai vagy szexuális erőszak áldozatává vált, legtöbbször egy intim partner által.⁴

Ez azt mutatja, hogy az egyháznak lehetősége van arra, hogy támogatást nyújtson, a gyülekezeteiben élő, szükségben lévő nők több mint 30%-ának.

A WHO „Nők elleni erőszak” című jelentése szerint az intim partner általi erőszak, legyen az fizikai, szexuális vagy pszichológiai, rövid- és hosszú távú fizikai, mentális, szexuális és reprodukív egészségügyi problémákat okoz. Ezek az erőszakformák a gyermekek egészségére és jólétére is hatással vannak.

- Az erőszak végzetes kimenetelű lehet, például emberölés vagy öngyilkosság.
- A terhesség alatti intim partner általi erőszak növeli a vetélés, a halvaszületés, a koraszülés és az alacsony születési súlyú csecsemők valószínűségét.

³ Group, “Five Factors Changing Women’s Relationship with Churches,” June 25, 2015. <https://www.barna.com/research/five-factors-changing-womens-relationship-with-churches/>. Accessed 2/29/2024.

⁴ WHO, “Violence against Women.” <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/violence-against-women>. Accessed 2/29/2024.

- Ezek az erőszakformák depresszióhoz, poszttraumás stresszhez és más szorongásos zavarokhoz vezethetnek.
- A WHO 2013-as tanulmánya szerint az intim partner általi erőszakot elszenvedő nők kétszer nagyobb valószínűséggel szenvednek depresszióban és alkoholproblémákban.
- Ezen kívül számos egészségügyi hatás is jelentkezhet, például fejfájás, hátfájás, krónikus kismencedei fájdalom, emésztőrendszeri zavarok, mozgáskorlátozottság és rossz általános egészségi állapot.
- A gyermekkorban elszenvedett szexuális erőszak fokozott dohányzáshoz, kábítószer-használathoz és kockázatos szexuális viselkedéshez vezethet.

Mint egyház, a szeretet erejével válaszolhatunk a bántalmazás óriási hatásaira, megakadályozva ezzel életek tragikus elvesztését és megszüntethetjük vele a bántalmazás fizikai, társadalmi, mentális és gazdasági hatásait. Összefoghatunk, hogy szeretettel vegyük körbe azokat, akik megosztják fájdalmukat és sebeiket, vonjuk be őket egy olyan közösség barátságába és vigaszába, amely segít nekik a gyógyulásban. Ezeknek az embereknek „Krisztus testére”, az egyházra, gyülekezetre van szükségük, mert ők azok az emberek, akiknek Isten gyógyító szeretetét kell megtapasztalniuk rajtunk keresztül.

A pásztor otthagya a kilencvenkilencet, hogy mindenütt keresse az elveszett juhót. Jézus hangsúlyozza, hogy amikor a pásztor megtalálja az elveszett juhót, akkor körbe veszi őt örömmel. De először a vállára veszi a juhót és hazaviszi. Ez erőteljes képe a szerető, a figyelmes Pásztornak, aki bármit megtesz azért, hogy megtalálja juhát és hazavigye, mert minden egyes juhával törődik.

Ekként mutathatjuk ki a másik embernek, hogy törődünk vele:

- Ítékezés nélkül hallgatunk.
- Nem közösítjük ki az áldozatot, miután felfedte a bántalmazás esetét.
- Barátságot, vigaszt és hiteles támogatást nyújtunk, ami elősegíti a gyógyulást.
- Felszólalunk a bántalmazás veszélyei ellen.
- Felelősségre vonjuk az elkövetőket.
- Azért dolgozunk, hogy egyházunk biztonságos közösség legyen.

Desmond Tutu mondta:

„Ha semleges maradsz az igazságtalanság helyzetében, akkor az elnyomó oldalára álltál.”

A bántalmazás nem olyan téma, amelyről az egyháznak hallgatnia kellene. Nők és gyermekek halnak meg naponta körülöttünk. Felelőségünk, hogy megértsük az ilyen típusú erőszakot, és felkészítsük az egyházat arra, hogy az a menedék és a gyógyulás helye legyen az áldozatok számára.

Megosztottam a nők elleni bántalmazás hatásairól szóló statisztikákat, de a bántalmazás átlépi a kultúrákat és a nemeket is. Férfiak is vannak az áldozatok között. A férfiak elleni családon belüli erőszak és a fiúk elleni szexuális erőszak szintén probléma.

Mindkét nem áldozatai küzdenek azzal, hogy nyilvánosságra hozzák a gyülekezeti közösség előtt a bántalmazást, amely a családjukban, az egyházukban, a gyülekezetükben vagy azon kívül történt. Küzdenek a közösség elvesztésével a felfedés után. A grooming (behálózás – ford. megj.), a családon belüli erőszak és a szexuális erőszak szomorú valósága a hitéleti közösségekben nemcsak óriási probléma, hanem egyben nagy lehetőség arra, hogy együttérző, szeretetteljes támogatást nyújtsunk a szenvedőknek.

Mint egyház, állítsuk fel követendő példának a jó Pásztor fő feladatát, azt, hogy gondoskodunk a másiról, biztonságot nyújtunk és megkeressük az elveszett juhok, visszavezetve őket az egyházi közösség biztonságába. Sokan kérdezhetik: de hogyan tegyük ezt?

A példázat pásztora nagyszerű példa erre, hiszen egyszerű lépést tett. Elment megkeresni az elveszett juhok. Néha a túlélő keresése azt jelenti, hogy:

- Leülünk velük és meghallgatjuk történetüket.
- Hagyjuk, hogy úgy meséljék el a történetet, ahogyan megélték.
- A tényeket hallgatjuk meg, és ne a saját kényelmünk szolgáljon elsődleges célunk; ítékezés nélkül hallgassunk.
- Úgy hallgatjuk meg a történetet, ahogy van, és nem úgy, ahogy mi szeretnénk kihallani belőle esetet.
- Meghívjuk őket egyházi eseményekre.
- Együtt ülünk velük a gyülekezetben, hogy támogassuk őket.
- Bevonjuk őket a baráti körünkbe vagy kis csoportunkba.
- „Ott vagyunk” velük és mellettük.

Az áldozatok azt szeretnék, hogy észrevegyék őket, és nem akarnak elkülönülni. Azt akarják, hogy történeteiket meghallgassák és komolyan vegyék, ne hagyják azt figyelmen kívül. Tudni akarják, hogy az egyház törődik velük, nemcsak a kilencvenkilenc másikkal. Olyan szabályzatokat szeretnének, amelyek fellépnek az ő biztonságukért és védelmükért.

Gyakran hallunk olyan történeteket, amelyek arról szólnak, hogy az emberek elveszettek és magányosnak érzik magukat a gyülekezet közepén. Megtanulják elrejtteni fájdalmukat, mert a tapasztalat azt tanította meg nekik, hogy a fájdalom nem elfogadható.

JACK ESETE

Jack olyannak tűnt, mintha a nyáj kilencvenkilenc juhának egyike lenne, de valójában a gyülekezet peremén élt, eljárt istentiszteletre, de nem teljesen vett részt benne. Nem tudott megszabadulni a szívében lévő haragtól. Számtalan prédikációt hallott a megbocsátásról, és sokszor próbált megbocsátani, de a bántalmazás fájdalma, akárcsak a harag, továbbra is ott lappangott benne, és olykor azzal fenyegette, hogy eluralkodik rajta.

Jacknek sokszor mondták már, hogy az a problémája, hogy nem tud megbocsátani. De a valódi probléma az, hogy gyermekként zaklatták, majd a gyülekezet egyik presbitere

moleasztálta. Abban az időben a családok összejöttek, találkoztak, és a probléma megoldása a megbocsátás volt.

Azonban senki sem számolt azzal, hogy milyen árat fizet Jack a bántalmazás miatt, és ő szegényben élt, amennyire csak visszaemlékszik életére, mindig alacsony önbecsüléssel. „Jelen van a gyülekezetben”, de éppen úgy szüksége van a Jó Pásztorra, mint Janetnek. Jacknek találkozni kell a lelkésszel és a gyülekezet tagjaival való kapcsolat során és nem könnyű a helyzete.

A legtöbb túlélő számára a megbocsátás és a gyógyulás két különböző kérdés. Jack esetében a megbocsátás azt jelentette, hogy a presbiter megtartotta pozícióját, míg Jack elvesztette a barátait. És ennek nem szabadna így lennie. A megbocsátásnak nem szabad kizárnia a következményeket, különösen ilyen súlyos ügyekben. És a barátoknak nem szabadna elhagyniuk a megsebzett juhot. Bár Jack most egy másik gyülekezetbe jár, az élet története követte őt. Elveszettnek érzi magát és minden héten egyedül érzi magát az visszajelző arcok tekintetében.

A szeretet számonkérést igényel. Túl gyakran hagyják az áldozatokra a megbocsátás és a gyógyulás terhét támogatás nélkül, ahelyett, hogy az elkövetőket felelősségre vonják, vagy felfednék bármilyen rossz cselekedetüket.

KÖVETKEZŐ LÉPÉS

Ha meg akarjuk találni az elveszetteket, tudnunk kell, mit tegyünk, amikor visszatérnek. A bántalmazás hosszú ideje egyre növekvő probléma a világban, ezért hiba lenne azt gondolni, hogy ha elfordítjuk a fejünket, és abban reménykedünk, hogy ez nem történik meg a mi közösségünkben.

Az őszinte meghallgatás kulcsfontosságú eszköz lehet a támogatásban. Az áldozatoknak gyakran szükségük van valakire, aki elég együttérző ahhoz, hogy ítékezés nélkül hallgassa meg őket. Szükségük van valakire, aki együttérez velük és türelmes.

Ha szembenézünk a probléma valóságával, akkor:

- Terveket készíthetünk az elveszettek megtalálására.
- Olyan környezetet alakíthatunk ki, ahol zéró tolerancia van a bántalmazással szemben.
- Mondjunk „NEM”-et az erőszakra, és dolgozzunk együtt, hogy azonnal vessünk véget annak (EndItNow).
- Támogassuk a bántalmazás áldozatait! Védjük meg őket és ismerjük el, hogy ez nem csak a helyi gyülekezetben, hanem az egyházban is előfordul.
- Segítsünk nekik meggyógyulni.

FELHÍVÁS

Az Úr ezt mondja Ezékielnek: *„Szétszóródtak, mint akiknek nincs pásztoruk, mindenféle mezei vad eledele lettek, úgy szétszóródtak. Ott bolyongott nyájam minden hegyen és minden*

magas halmon; szétszóródott nyájam az egész föld színén, és nincs, aki utána eredjen, nincs aki megkeresse” (Ezékiel 34:5-6).

Jézus ma minket hív, hogy keressük meg juhait. Mi lesz a válaszod? Kész vagy-e részt venni Jézus nagy küldetésében, hogy megkeressük az elveszett juhokat és gondoskodjunk a megsebesült juhokról? Vajon így válaszolsz-e: „Igen, Jézus, elmegyek!” Ha igen, kérlek, állj mellém!

Záró ima

Szeminárium

Címdiaképernyő:

A trauma-tudatos egyház

Írta: Joanna Daniel

Asszisztens: Samantha Fessal

BEVEZETÉS

Az élet utazása során mindannyian átélünk valamilyen traumát. Ez hatással lehet az életünkre. Néha a trauma érzelmileg túlterhelő. Máskor a megrázkódtatás fizikai fájdalommal is jár. Előfordul, hogy a stressz mentálisan bénító hatású. És a sok megzavarhatja a lelki egészséget. A trauma áldozatai magányosnak és tehetetlennek érzik magukat. Mit mond Isten erről?

2. sz. dia: **Ézsaiás 43:2:** „Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzelődsz meg, a láng nem éget meg téged.”

Megnyugtató tudni, hogy Isten minden helyzetben velünk van. De Istennek is szüksége van arra, hogy egyháza megszemélyesítse az Ő karját és lábát. Azon dolgozunk, hogyan segíthetünk testvéreink gyógyulásában, akiket bántalmazás miatt ért trauma.

3. dia: **Mi a trauma?**

A trauma egy megélt esemény, eseménysorozat vagy egy körülmény együttes eredménye, amelyet az egyén károsnak vagy életveszélyesnek él meg.

Bár egyénenként változó, általában a traumatikus élmények tartósan káros hatást okozhatnak, korlátozva az egyén képességét, hogy sikeres életet éljen, vagy mentális, fizikai, társadalmi, érzelmi vagy lelki jólétet érjen el.

A trauma, a sok érzelmileg okoz fájdalmat. Az alábbi vers, melyet Christine Rigden írt nagyszerű példát mutat számunkra, hogyan törődhetünk valakivel, aki érzelmileg nehéz helyzetben van.

4. dia: **Kinyújtom a kezem**

Átérezem a fájdalmad és arra vágyom,

hogy kezem érintésével

eltűntessem a sebeidet.

Igen, tudom, hogy nem látom igazán

a szélességét és mélységét

a sötét völgynek, amelyben vagy.

Nem tudhatom igazán,

a lelkedbe vájt kés

mennyire éles–

5. dia: mert ezen az úton te jársz,
és nem én.

De ismerek én is más völgyeket,
és a szívemben én is őrzök
kés okozta sebhelyeket.

Mégis, végig járnám a te utad
és elvinném a te fájdalmadat,
ha tehetném. De nem lehet.

6. dia:

És mégis, talán
valamilyen módon
lehetek egy kéz,
amibe kapaszkodhatsz
a sötétségben.

Valamilyen módon,
megpróbálom tompítani
a fájdalom élességét.

De ha nem –
lehet, hogy egy kicsit
talán az segít,
csak az a tudat,
hogyan törődöm veled.

Nézzük meg a jól ismert történetet a samáriai asszonyról a kútnál! Nem tudjuk biztosan, hogy a samáriai asszony családon belüli vagy szexuális bántalmazás áldozata volt-e, ahogyan néhányan állítják. De azt tudjuk, hogy élete igen bonyolult volt. Nyilvánvaló, hogy igyekezett elkerülni a más nőkkel való találkozást, amikor délben ment a kúthoz.

7. dia: János 4:1-29

Mit gondolsz:

- Miért kérte Jézus, hogy adjon neki inni?
- Miért vezette Jézus arra, hogy a családi helyzetéről beszéljen?
- Mi tette őt ilyen erős tanúvá?

Már említést tettünk arról, hogy mi a trauma. Elolvastunk egy verset, amelyben észrevettünk néhány módot arra, hogyan nyújthatunk segítséget valakinek, aki érzelmiileg fájdalmat él át. Megvizsgáltuk Jézus példáját arról, hogyan kezelt egy megsebzett embert. De hogyan érheti el az egyház a traumát átélte, sokkos emberekhez? Mit kell tudnia az egyháznak? Más szóval, hogyan cselekszik és reagál egy trauma-tudatos egyház az érzelmiileg fájdalmat szenvedő emberekkel szemben? Ma megtanulunk öt kulcsfontosságú módszert, hogyan szolgálhatjuk hatékonyan a bántalmazás áldozatait.

A TRAUMA-TUDATOS EGYHÁZ

8. dia: A trauma-tudatos egyház

- Tudatában van annak, hogy a megrázkódtatás milyen hatással van a tagok életére.
- Érzékeny és együttérző, olyan környezetet teremt, amely biztonságos mindenki számára az Isten dicsőítésében.

A trauma-tudatos egyházban az emberek megértik, hogy a sok kedvezőtlen hatással lehet az emberekre, és érzékenyek és együttérzők azokkal szemben, akik a megrázkódtatás hatásai miatt éppen gyógyulóban vannak. Az ilyen gyülekezet azt kérdezi: „Mi történt?” ahelyett, hogy a segítségre összpontosítana. Nézzük meg, hogyan reagálhat az egyház a traumát átélt emberek szükségleteire. A módszereket, amelyekkel pozitívan reagálhatunk, „A helyreállító szolgálat öt kulcsának” nevezzük.

9. dia: A helyreállító szolgálat öt kulcsa – A trauma-tudatos egyház:

1. Felépít egy trauma-tudatos vezetői csapatot.
2. Megérti azokat az akadályokat, amelyekkel az áldozatok szembesülhetnek.
3. Tevőlegesen hallgat.
4. A titoktartást megőrzi.
5. Biztonságot és támogatást nyújt.

Most nézzük meg egyenként ezeket a kulcsokat!

10. dia: A helyreállító szolgálat öt kulcsa

1. Építs fel egy trauma-tudatos vezetői csapatot.

A trauma-tudatos egyház célja, hogy trauma-tudatos vezetői csapattal rendelkezzen. A vezetőket arra képezik ki, hogy megértsék a bántalmazás okát, és felismerjék a bántalmazás jeleit azok életében, akik megosztják velük a történeteiket. A vezetők megértik a negatív gyermekkori élményeket, és tudják, hogy ezek hosszú távú hatással lehetnek az egyénre, mivel belső és külső sebeket hagynak az embereken.

11. dia: Trauma-tudatos egyházi vezetők:

- Megértik a trauma tartós hatását — a viselkedési, a mentális és a fizikai következményeket.
- Felismerik, hogy a trauma a lelki életre is hatással van.
- Tudják, hogy a negatív gyermekkori élmények (Adverse Childhood Experiences – továbbiakban: ACEs) generációkon át hatással vannak a családokra.
- Felismerik az ACEs hatásait, beleértve a depressziót, a szorongást, a pánikrohamokat, az alvási problémákat, a stresszt, a viselkedés megváltozását és az alacsony önértékelést.

A tudatos és figyelmes egyház rendszeres és folyamatos képzéseket szervez ezen a területen, hogy a vezetők és a gyülekezeti tagok naprakészek legyenek a legújabb kutatásokkal, és felismerjék, hogyan támogathatják a legjobban a traumát átélt embereket.

12. dia: Trauma-tudatos egyházi vezetők:

- Megadják az irányt, amit mások követhetnek.
- Türelmesen kezelik a nem kívánatos viselkedést.
- Kérdéseket tesznek fel, például: „Mire van szükséged?”
- Megfelelően reagálnak a bántalmazás vádjaira.

A vezetők tájékozottak, és tudják, hogy a bántalmazott emberek esetleg nem illeszkednek a csoport normáihoz. Türelmet mutatva állítják fel az irányvonalat, amelyet mások követhetnek. Mivel képesek felismerni a traumát átélt embereket, tudják, hogy kérdéseket kell feltenniük, például: „Mire van szükséged?” Amikor a vezetők megfelelően reagálnak a bántalmazás vádjaira, az emberek biztonságban érzik magukat ahhoz, hogy felfedjék a előttük a bántalmazást, ahelyett, hogy hallgatnának róla.

13. dia: A helyreállító szolgálat öt kulcsa

1. Hozz létre egy vezetői csapatot!
2. Megérti azokat az akadályokat, amelyekkel az áldozatok szembesülhetnek.

A trauma-tudatos egyház megérti azokat az akadályokat, amelyekkel az emberek szembesülnek, amikor lelki szükségletük kielégítését próbálják igénybe venni. Amikor az egyház megérti ezeket a kérdéseket, akkor segíthet pótolni néhány hiányosságot azok számára, akik nem férnek hozzá a szükséges forrásokhoz.

14. dia: Akadályok, amelyek miatt nehezen érzük el az embereket:

- Nyelvi problémák
- Kulturális különbségek
- Pénzügyi nehézségek
- Az ítélkezéstől való félelem
- Várólisták
- Korlátozott hozzáférés állami támogatásokhoz és szolgáltatásokhoz

Amikor a problémát felismerjük, az egyház olyan szervezetekhez irányíthatja az embereket, amelyek segíthetnek a helyzetükben. Olyan általános segélynyújtó szervezetekhez nem hatékony irányítani őket, ahol a mottó a „mindenki számára megfelelő megoldás” típusú megközelítés.

15. dia: A trauma-tudatos egyház:

- Megismeri a helyi forrásokat, amelyek a traumát átélt emberek megsegítésére szolgálnak.
- Segít a szakmai segítség és szükségletek megszerzésében számukra.

CSOPORTOS TEVÉKENYSÉG

16. dia: Megbeszélendő kérdések

Mit tehet az egyházunk, hogy segítsen az embereknek, amikor a szükségletekhez való hozzáférés a következő akadályokba ütközik?

- Nyelvi
- Kulturális
- Pénzügyi
- Az ítélkezéstől való félelem
- Várólisták
- Korlátozott hozzáférés állami támogatásokhoz és szolgáltatásokhoz

17. dia: A helyreállító szolgálat öt kulcsa

3. Tevőlegesen hallgatni.

A trauma-tudatos egyház tudja, hogy a megsebzett emberek történeteinek meghallgatása kulcsfontosságú összetevője az aktív és hatékony hallgatás. Az emberek történeteit úgy hallgatják meg, ahogy elmondják, és nem úgy, ahogyan hallani szeretnék. Ez nem könnyű! Milyen akadályokkal szembesülnek a tagok, amikor hallgatnak?

18. dia: A tevőleges hallgatás akadályai

- A társadalmi nézetek a bántalmazással kapcsolatban
- A meghallgató személy értékei
- A meghallgató személyes nézetei
- A meghallgató személy véleménye az elkövetőről
- Kioktatás vagy tanácsadás
- Mások érzéseinek tagadása

Amikor tisztában vagyunk a saját körülményeinkkel, akkor megerősíthetjük azt, hogy nézeteink és cselekedeteink ne ártsanak az embereknek.

19. dia: A tevőleges hallgatás ismérvei:

- Időt hagyni a hallgatásra.
- Együttérzéssel hallgatni.
- Ítékezés nélkül hallgatni.

Az előítéletek nélküli hallgatás, vagy az előítéleteink tudatosítása elengedhetetlen ahhoz, hogy tevőlegesen hallgathassunk valakit bármilyen helyzetben, különösen igaz ez az érzelmileg sérült, szenvedő emberekre való odafigyelés során.

20. dia: Jakab 1:19: „*Tanuljátok meg tehát, szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra.*”

Jakab apostol jól összefoglalta a hatékony hallgatást.

- A „gyors a hallásra” azt jelenti, hogy felismerjük a traumát átélt ember nehézségeit, és időt szánunk arra, hogy együttérzően és megértéssel hallgassuk meg őt. Ez a bizalom kialakítását jelenti.
- A „késedelmes a szólásra” azt jelenti, hogy félretesszük a személyes (és társadalmi) értékeket és nézeteket, amelyek akadályozhatják az odafigyelésünket az áldozatra. Ez azt jelenti, hogy arra koncentrálunk, melyek az egyén sérülése, szükséglete, félelmei és elvárásai.
- A „késedelmes a haragra” azt jelenti, hogy előítéletek nélkül hallgatjuk meg az egyént, tartózkodunk az ítélezéstől vagy akár a közömböségtől. Tehát úgy hallgatjuk meg az eseményeket, ahogyan történt, nem pedig úgy, ahogy mi szeretnénk, kihallani belőle dolgokat. A türelmes végig hallgatásunkkal azt nyújtjuk az áldozat számára, hogy felfedi számunkra a bántalmazást, anélkül, hogy retorziótól tartana, akár tőlem, az egyháztól vagy a bántalmazótól.
-

21. dia: Példabeszédek 25:11:

„*Mint az aranyalma ezüstitanyéron, olyan a helyén mondott ige.*”

Ez a bibliaszöveg megmutatja a megfelelően kimondott szavak értékét. Meg kell értenünk, mikor van ideje valamit mondani, és mikor jobb inkább csendben maradni, és teljes figyelmünket annak szentelni, aki elmondja a történetét.

22. dia: A helyreállító szolgálat öt kulcsa

4. A titoktartást megőrzi.

23. dia: A bizalom megtartása:

- Hallgatás az odafigyelés képességével.
- Előítélet nélküli hallgatás.
- Hallgatás anélkül, hogy a saját történetünk elnyomna minket.
- Hallgatás segítő készséggel.
- Hallgatás anélkül, hogy pletykálnánk, és elárulnánk az illető bizalmas dolgait.

A meghallgatónak rendelkeznie kell a hallgatás képességével. A hallgatás képessége azt jelenti, hogy őszintén hallgatunk valakit. Tehát előítélet nélkül hallgatunk. Azt is magában foglalja, hogy a saját történetünk nem nyomja el őket — vagyis képesek vagyunk meghallgatni az ő történetüket, anélkül, hogy a sajátunk felé terelődne a figyelmünk. Komoly érdeklődést

és segíteni vágyást jelent. Továbbá azt is jelenti, hogy nem pletykálunk, és nem áruljuk el annak a személynek a bizalmas dolgait, aki megosztotta velünk a történetét.

Tisztában kell lenni azzal is, hogy a traumát átélt emberek lehet, hogy nem osztják meg vagy nem fedik fel történetüket, mert úgy érzik, hogy a gyülekezeti tagok nem rendelkeznek a megfelelő hallgatás képességével, vagy nem tudják megtartani a másik titkát. Lehetséges, hogy az emberek azért sem fedik fel a velük történt dolgot, mert úgy érezhetik, túlságosan nagy a csalódás kockázata.

CSOPORTOS TEVÉKENYSÉG

24. dia: Megbeszélendő kérdések

Milyen módon segíthetsz megbízható teret létrehozni a gyülekezetekben azok számára, akiknek bántalmazásban van részük?

Ötletek a moderátoroknak: Egy megbízható helyen van empátia és sebezhetőség. Képzett tanácsadók bevonása segíthet abban is, hogy az emberek eléggé biztonságban érezzék magukat ahhoz, hogy megosszák történeteiket. A bizalom kulcsfontosságú alkotóelem egy megbízható hely létrehozásához.

25. dia: A helyreállító szolgálat öt kulcsa

5. Biztonságot és támogatást nyújt.

A trauma-tudatos egyház célja, hogy olyan stabil környezetet hozzon létre a gyülekezetében, ahol az emberek biztonságban érzik magukat, hogy szabadon beszélhessenek, és megkapják a szükséges segítséget. Ezt a következő cselekvések révén érhetjük el.

26. dia: A trauma-tudatos egyház:

- Megtervezi minden tag általános jólétét.
- Lehetőséget biztosít az érzelmi, lelki támogatás megtalálására.
- Lehetőséget teremt a kapcsolatok építésére.
-

27. dia: A trauma-tudatos egyházban

a biztonság akkor valósul meg, amikor:

- az emberek mernek segítséget kérni abban, amire szükségük van.
- A tanácsadók tudják, hogyan találják meg a szükséges segítséget.
- Az emberek bíznak abban, hogy a történetüket meghallgatják.
- A tanácsadók bizalmasan kezelik azt az információt, amit megosztottak velük.

28. dia: A trauma-tudatos egyház

Kialakítja a bizalmat, hogy:

- Az átláthatóság kialakuljon.
- A vezetők őszinték és megbízhatóak legyenek.
- Az elvárások érthetőek legyenek.
- A különböző érzések elfogadottak legyenek.
- Az emberek odafigyeljenek egymásra.

29. dia: A trauma-tudatos egyház

Támogató csoportokat hoz létre:

- a szexuális bántalmazás túlélői számára
- a válás utáni felépüléshez
- a gyászfeldolgozáshoz

CSOPORTOK TEVÉKENYSÉG

30. dia: Vitakérdés

Ha választanod kellene egyet ezek közül a támogató csoportok közül – amit a bántalmazott emberek számára egyházi közösségi szolgálatként vezetnél – melyiket választanád? Miért?

- A szexuális bántalmazás túlélői
- A válás utáni felépülés
- A gyász feldolgozásának segítése

Milyen más támogató csoportok lennének még hasznosak?

CSOPORTOK TEVÉKENYSÉG

31. dia: Tevőleges hallgatás

- A tevőleges hallgatás alapvető a gyógyulási folyamatban. Néhány tanácsadói szerep azonban megakadályozhatja ezt.
- A következő gyakorlat segíthet ezt a helytelen viselkedést beazonosítani a meghallgatás során.

Utasítások:

A szeminárium előadója előre elkészít hét darab papírlapot, mindegyikre egy-egy hallgatói szerep választát írva le az alábbi listáról. Az előadó felhív hét résztvevőt, mindegyiknek ad egy cetlit a válasszal. Az előadó bejelenti a lehetséges szerepeket, amelyeket a diaképen találhatunk. A résztvevők egyesével felolvassák a válaszaikat. A közönség megpróbálja kitalálni és beazonosítani a hallgatói szerepet minden válasz után. Miután minden válasz elhangzott és a szerepeket beazonosították, az előadó megkérdezi, hogy melyik szerep a leghatékonyabb egy megsebzett ember meghallgatásában, és miért akadályozzák a többi szerepek a hallgatást/beszélgetést.

32. dia: Hallgatói/tanácsadó szerepek, szabályok:

- A Kritikus
- A Közömbös
- A Szerkesztő
- A Gondoskodó Barát
- A Lelkész
- A Vezető
- A Mindentudó

Szerepválaszok

1. Azonnal fel kellene hívnod a szüleidet, és elmondani, mi történt. Most már késő sírni. Szedd össze magad!
2. Szerintem a viselkedésed és a reakciód ebben a helyzetben nem volt érett személyhez méltó.
3. Én is voltam abban a városban. Nem, a templom egy másik utcán volt. A Riverside Streeten volt, nem a Botanical Garden Avenue-n.
4. Amit most mondasz nekem, az egy olyan helyzet, amin sok ember keresztülmegy. Ez gyakori minden bántalmazott számára. Te a második fázison mentél keresztül. És mivel ez egy ördögi kör, még azt is meg tudom mondani, mi következett be. Átélted a harmadik fázist.
5. A Biblia egyértelműen kimondja, hogy nem szabad hitetlennel házasodnod. Szóval, mit vártál ebben az esetben?
6. Nem számít, mit éreztél akkor. A legfontosabb az, hogy most mit döntesz, hogyan érezd magad. Csak felejtsd el, ami történt, és lépj tovább! Beszéljünk inkább a nyári akciókról.
7. Nagyon frusztrált és kétségbeesett voltál. Elkeserítő, hogy nem volt senki, aki támogatott volna, és akinek elmondhattad volna, mi történt.

Válaszok: A Kritikus (2); A Közömbös (6); A Szerkesztő (3); A Gondoskodó Barát (7); A Lelkész (5); A Vezető (1); A Mindentudó (4).

KÖVETKEZTETÉS

A tevőleges hallgatás és támogatás révén válunk szerető, gondoskodó barátokká a megsebzett emberek számára. Láttuk, hogy a meghallgatás és a támogató csoportok kiváló lehetőségei annak, hogy az egyháztagok segítsenek a traumát átélt, szenvedő embereknek.

33. dia: Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 535. oldal

„Mindnyájan össze vagyunk szőve az emberiség nagy szőttesében, s amit mások hasznára és áldására tehetünk, az áldásban hat vissza ránk” Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Advent Kiadó, Budapest, 1993. 498. oldal.

34. dia: 1Thesszalónika 5:11

„Vigasztaljátok tehát egymást, és építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is.”

A szeminárium zárható egy imával, amely a legjobban igazodik az adott közönség formátumához.